

Међународна летња уметничка школа Универзитета уметности Суботица 2002.

УМЕТНОСТ - СТВАРНОСТ - АКЦИЈА

Овогодишња Летња школа одржана је од 1. до 14. августа у Суботици уз учешће 46 студената уметности и 17 предавача.

Студенти су дошли из неколико универзитетских центара у нашој земљи - уметничке академије и факултети у Београду, укључујући и БК академију, Новом Саду и Цетињу и из још 8 земаља, Грчке, Јерменије, Македоније, Републике Српске, Румуније, Словачке, Хрватске и Чешке Републике.

Предавачи су радили са студентима кроз предавања, презентације, дискусије, радионице, заједнички рад на једном делу, а њихов рад био је допуњен и другим едукативним средствима као што су видео пројекције филмова, позоришних представа, документарних филмова, слајд пројекција и тако даље.

Рад се одвијао углавном у простору Рајхлове палате, једне од најлепших сецесијских грађевина на нашим просторима, а захваљујући Модерној галерији Ликовни сусрет која је смештена у тој згради. Предавања и пројекције су се одвијали и у простору Студенског центра Суботица. Позоришне радионице су добиле простор пробне сале суботичког Народног позоришта. Неколико радионица је било измештено ван градског простора. Мултидисциплинарна радионица Золтана Бичкаја из Кањиже је рађена на различитим просторима Палићког језера, док су радионице жонглера изводјене на Лудашком језеру и у Лењиновом парку, где је приређена и презентација на којој су студенти изводили научене вештине у жонглирању ватром.

Радионице:

- Stephan Hunter, Единбург
- Nina Kiraly, Будимпешта
- Марко Лађушић, Београд
- Раша Тодосијевић, Београд
- Ивана Кораксић, Београд
- Јасна Ковачевић, Београд
- Anna Kiraly, Њујорк
- Jan Jacub Gontarczyk, Варшава
- Љуба Глигоријевић, Београд
- Мишко Шуваковић, Београд
- Дивна Вуксановић, Београд
- Бранимир Карановић, Београд
- Селман Тртовац, Диселдорф - Београд
- Татјана Илић, Диселдорф - Београд
- Золтан Бичкај, Кањижа

- Бела Дуранци, Суботица
- Ивана Вујић, Београд

Гости Школе били су професор Јосип Бутковић са Филозофског факултета Свеучилишта у Ријеци, и Gauthier Morax из Француског културног центра.

Партнери у Суботици били су Скупштина Општине Суботица, Ликовни сусрет, Студентски центар Суботица, фабрика чарапа "8. март", Fresh & Co, Народно позориште.

Реализацију Школе су финансијски помогли Министарство просвете и спорта РС, Министарство културе РС, савезно Министарство за националне мањине, Секретаријат за културу, образовање, науку и спорт АП Војводине, Скупштина Општине Суботица, Фонд за отворено друштво и Pro-Helvetia.

Намера овогодишње Летње школе била је да окупи на једном месту и у заједничком раду студенте сва четири факултета нашег Универзитета и да им пружи прилику да се упознају и открију шта све могу да раде заједно, а за шта имају тако мало прилика на својим редовним студијама. Други важан задатак је био да се студенти упознају са својим колегама из околних земаља како би се створила база за даљу сарадњу. Зато смо позвали и студенте са два факултета са којима је Универзитет већ склопио сарадњу, са Академијом ликовних уметности и дизајна у Братислави и са Универзитетом "Аристотел" из Солуна.

Програмом и избором предавача покушали смо да отворимо неке просторе и начине посматрања и бављења уметношћу који иду бар један корак даље од онога што се ради на факултетима. Показало се да су на предавањима и радионицама често били активнији управо студенти других дисциплина који ту врсту предавања не могу похађати у оквиру својих редовних студија. Из евалуационих формулара овај елемент школе оцењен је као један од најзначајнијих елемената програма овогодишње Летње школе. То је такође била и прилика за педагоге да раде са студентима који студирају друге уметничке дисциплине, што је, чинило се, и њима причинило посебно задовољство.

Школа је почела излетом на Лудашко језеро односно етно-салашу где су студенти могли видети неке елементе војвођанског начина живота на салашима, као и специфичан пејсаж који је многим био стран. Тамо је започела и прва радионица са жонглерима, што се показало као сјајна вежба концентрације и као добар комуникациони канал између студената на самом почетку њиховог двонедељног дружења.

У току прве недеље нагласак је стављен на радионице које су се више бавиле визуелним средствима изражавања, а које су биле праћене и сјајним предавањим проф. Љубомира Глигоријевића и Мишка Шуваковића. У тим радионицама су учествовали сви студенти, укључујући и студенте глуме, позоришне режије, музикологије... Тада

су одржана и предавања о позоришту, сјајна једнодневна радионица Золтана Бичкаја (која је изазвала одушевљење групе студената који су је похађали) и предавање Беле Дуранција, Суботичана и стручњака за суботичку сецесијску архитектуру. Све су то биле одличне припреме за почетак реализације позоришних представа и перформанса на којима је интензивно рађено током друге недеље. У овим радионицама радили су такође сви студенти, с тим што су сада студенти ликовних и примењених уметности и музике били глумци или редитељи.

Веома добра концентрација студената непрекидно је производила нове идеје о томе шта би могло још да се уради, те су идеје произишле из њихових међусобних односа (на пример, перформанце студента из Ријеке НИТКО МЕ НИЈЕ ЗВАО ЗА ГЛАВНОГ ГЛУМЦА), суботичке средине и људи који у тој средини стварају или су некада стварали (инспирација позоришним редитељима били су архитекта Ференц Рајхл, Лаза Костић, проналазач и чудак Иван Сарић, Лајко Феликс, који, на жалост, није успео да нам се прикључи упркос својој жељи да ради са нашим студентима).

Парк испред Рајхлове палате био је потпуно трансформисан радовима и чини се да је та могућност изношења радова у јавни простор већину студената посебно узбудјивала. Ти су радови с пажњом враћани на у првобитно стање ако би их ветар, киша или неки пролазник померили или покварили. Локална група бескућника која у том парку живи с радошћу је све то посматрала, бринула се о радовима и редовно пратила све што су студенти радили.

На жалост, музичких радионица није било и то је велики пропуст овогодишње Летње школе.

13. августа одржане су презентације резултата радионица - изложбе у Рајхловој палати и у Лењиновом парку, 6 представа и перформанса у Народном позоришту, 1 представа у Рајхловој палати и перформанс у најстаријој градској кафани ANTIQUARIUM. Још један перформанце који би укључио све студенте Школе те вечери није одржан због кише која је падала.

Снимљено је око 9 сати видео материјала и направљен велики број фотографија. Сва ова документација биће представљена ове јесени на презентације Летње школе, а биће објављен и каталог. Студенти су испунили евалуационе формуларе (у којима су оценили програм, организацију и услове рада и смештаја), а имамо и књигу утисака.

Реакције на Школу у Суботици су се постепено интензивирале у позитивном правцу. У почетку није било много заинтересованих, али се сваки даном појављивало све више и више посматрача. Неки од њих су се придруживали радионицама. Најбројнији су били углавном млађи људи, студенти и они нешто старији од студентске популације. Пред крај Школе већ су сви знали шта се дешава и распитивали се о могућности да посете наше радионице. Поменућу да је један становник Суботице

тражио да му се препоручи неки студент вајарства јер је желео да му понуди могућност да за њега направи скулптуру која ће бити купљена. Такође треба истаћи и чињеницу да су и људи који раде у Модерној галерији ЛИКОВНИ СУСРЕТ били одушевљени чињеницом да је простор Рајхлове палате тако интензивно живео током две недеље и да је могуће и неком другачијом уметности заинтриговати публику и привући млађе људе. Надам се да ћемо са њима моћи и даље да сарађујемо и да ће студенти и даље бити присутни својим програмима у Суботици.









